

Effective City Governments

பாலச்சந்திரன்

கலேபோர்னியா. அமெரிக்கா.

முதற் பதிப்பு: டிஸம்பர், 2009.

முத்தமிழ் இணையதளத்தில்
வெளியான கட்டுரைகளின்
தொகுப்பு.

உரிமை: ஆசிரியருக்கு.

Email:
balachandran@muthamil.com

அவுங்க, நீங்க, இவுங்க, நாங்க என்று
அனைவரும் சேர்ந்து உருவாக்கிய
இந்திய தேசத்தின் மக்களாட்சி.

பொருளடக்கம்

1 - மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்	5
2 - கண்ணதாசன்	9
3 - டி. ஆர். சுந்தரம்	15
4 -	19
5 -	20
6 -	21
7 -	22

1 - மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் .

'எனது சுயசரிதம்' கண்ணதாசன் எழுதிய புத்தகம்.

என்னுடைய கலைப் பாதையில் ஆரம்ப கட்டத்தில், ஒவ்வொரு படிக்கட்டிலும் ஏமாற்றமும், தோல்வியும் காத்திருந்தன. நான் அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட இடங்கள் அதிகம்.

'இது எனக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட கதி' என்று நான் கூற வரவில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனின் கதியும் இதுதான். திறமையுள்ளவர்கள் அந்தத் தடைச்

சுவரைத் தாண்டி வந்து விடுகிறார்கள். திறமையில்லாதவர்கள் சோர்ந்து விரக்தியடைந்து ஒதுங்கி விடுகிறார்கள்.

கலை உலகில் எனது ஆரம்பக் காலத்தில், நான் அதிக திறமையுள்ளவனாக இல்லை. அப்போது சில சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப என் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டேன். ஆனால், அதைப் பயன்படுத்த விடாமல் சிலர் தடுத்தார்கள்.

1947 - ஆம் ஆண்டு, நான் சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸார் நடத்தி வந்த 'சண்டமாருதம்' என்னும் மாதமிருமுறைப் பத்திரிக்கையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தேன். சினிமாவுக்குக் கதை எழுதும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற ஆசையில்தான் அந்தப் பத்திரிக்கையில் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

பத்திரிக்கையில் அதிகம் வேலை இல்லை. மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் செய்திகளையே அதிகம் வெளியிட வேண்டும். மாதத்தில் இருபது நாட்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அந்தப் பத்திரிக்கையில் நான் வேலை பார்த்த போது, மாடர்ன் தியேட்டர்ஸார் தயாரித்த 'அபூர்வ சிந்தாமணி' படம், முடியும் தறுவாயில் இருந்தது. "நானும் ஒரு கதை எழுதித் தருகிறேன்," என்று டி.ஆர். சுந்தரத்திடம் சொல்ல எனக்கு பயம்.

அப்போது மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் விநியோகத் துறையிலிருந்த சுலைமான், அப்துல் காதர் போன்ற நண்பர்களோடு மாலையில் நான் 'பாட்மிண்டன்' ஆடுவது வழக்கம்.

அந்நாளில் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸில் ஏராளமான பேர்

வேலையிலிருந்தார்கள். சீர்காழி கோவிந்தராஜன், ஓ.ஏ.கே. தேவர் உட்பட சுமார் ஐம்பது பேர் நிரந்தர ஊழியர்களாக இருந்தார்கள்.

என்னோடு நெருங்கிப் பழகிய சுலைமான் போன்றவர்களிடம், என் மனப் போக்குக்கு ஏற்ப எழுதிய கதைகளை நான் படித்துக் காட்டுவது வழக்கம். இந்த நிலையில், ஒரு நாள் மாலையில், நான் பாட்மிண்டன் ஆடி விட்டு விநியோக அலுவலகத்துக்குப் பின்புறமிருந்த குளிக்கும் அறையில் குளித்து விட்டு, வெளியே வந்தேன்.

அப்போது, அங்கு முதலாளி நிற்பதைப் பார்த்துப் பயந்து, பின்புறமாக வந்து இடது பக்கமாகப் போனேன். அதற்குள் அவர் முன்புறமாக நடந்து இடது பக்கம் வந்து விட்டார். வேறு வழியில்லாமல் அவரைப் பாராதது மாதிரி நடை போட்டேன்.

“இந்தா மேன்,” என்று அவர் கூப்பிட்டார். நான் தயங்கி நின்றேன்.

“உனக்கு 'டீட்ட்மெண்ட்' எழுதத் தெரியுமா?” என்றார். 'டீட்ட்மெண்ட்' என்றால் திரைக்கதை.

தயக்கத்தோடு "தெரியும்" என்று சொல்லி விட்டேன். உண்மையில் அது எனக்குத் தெரியாது.

“சரி; நாளை காலையில் போய் சுந்தரேசனைப் பார்; ஒரு கதை கொடுப்பார். அதை வாங்கி டீட்ட்மெண்ட் எழுது,” என்றார்.

எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. நீண்ட நாளை கனவு நிறைவேறப் போகிறது என்பதால் அன்றிரவு எனக்குத் தூக்கமே பிடிக்கவில்லை.

மறுநாள் காலையில், ரிகர்சல் ஹாலில் முதலாளிக்கு உதவியாளராக இருந்த சுந்தரேசனைப் போய்ப் பார்த்தேன். 'ஆதித்தன் கனவு' என்னும் கதையை என்னிடம் கொடுத்தார். அதே கதைக்கு வேறு சிலரும் திரைக்கதை எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜலகண்டபுரம் பா.கண்ணன் இதில் முக்கியமானவர். அவரிடம் போய் அதற்கு முன்னால் எழுதப்பட்ட வேறு சில திரைக்கதைகளை வாங்கிப் பார்த்தேன். காட்சிகளை எப்படி பிரிப்பது என்பது உடனே எனக்குப் புரிந்து விட்டது. சண்டமாருதம் அலுவலகத்தில் வந்து உட்கார்ந்து உடனே எழுத ஆரம்பித்தேன்.

பல வருஷங்களாகாத் திரைக்கதை எழுதிப் பழகியவன் போல், 'காட்சித் துவக்கம்', 'காட்சி முடிவு' இவற்றிலெல்லாம் ஆங்கில வார்த்தைகளைப் போட்டு புதிய முறையில் எழுதினேன்.

நண்பர் சுலைமான்மீடும், பிறரிடமும் படித்துக் காட்டினேன். எல்லோருக்கும் பிடித்திருந்தது.

ஆனால், அதற்கேற்பட்ட கதி?

2 - கண்ணதாசன்

அந்தத் திரைக்கதையை சுந்தரேசன் பத்திரமாக வாங்கி வைத்துக் கொண்டாரேயன்றி, அதை முதலாளியிடம் கொடுக்கவில்லை. சாதாரணமாகத் திறமையற்ற நபர்கள், தங்கள் துறையில் புதியவர்கள் புகுந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வது எந்தத் தொழிலிலும் வழக்கம். அப்போது மாடர்ன் தியேட்டர்ஸில் டி.ஆர்.சுந்தரத்துக்கு உதவியாளராக இருந்த மாயவரம் சுந்தரேசனோ, தயாரிப்பு நிர்வாகியாக இருந்த எம்.ஏ.வேணுவோ இதற்கு விதி விலக்கல்ல.

'ஆதித்தன் கனவு'க்கு நான் எழுதிய திரைக்கதை, இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகும் இன்னும் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அந்தக் கதையை அப்படியே படமெடுத்திருந்தால், ஒரு வேளை படமும் பிழைத்து முதலாளியும் பிழைத்திருக்கக்கூடும். யார் பிழைத்தாலும் பிழைக்கா விட்டாலும் தாங்கள் பிழைக்க வேண்டும்மென்றிருந்த நபர்கள் அதைத் தடுத்து விட்டார்கள்.

பிறகு, 'ஆதித்தன் கனவு' படப்பிடிப்பு நடக்கும்போது, என்னுடைய காட்சி அமைப்பு அதில் வருகிறதா என்று நான் அடிக்கடி விசாரித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் எழுதிய கதைக்கும், அவர்கள் எழுதிய கதைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை!

ஒருநாள் முதலாளி என்னைக் கூப்பிட்டு, 'ஆதித்தன் கனவு' படத்துக்கு நகைச்சுவைக் காட்சிகள் சிலவற்றுக்கு வசனம் எழுதித் தரும்படி கேட்டார். நானும் எழுதிக் கொண்டு போய் அவரிடமே கொடுத்தேன். அது அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அது முதல் என்னை நகைச்சுவைக் காட்சிகள் மட்டும் எழுதுகிறவனாகவே கருதிவிட்டார், முதலாளி.

முதலாளிக்கு அந்தக் காட்சிகள் பிடித்திருந்து பயன் என்ன? அடிக்கடி அவர் யாரிடம் கதையைப் பற்றி விவாதிப்பாரோ அந்த சுந்தரேசன் என் காட்சிகளைக் கால் வேறு, தலை வேறாக வெட்டி, சில வசனங்களை மட்டுமே

வைத்துக் கொண்டார்.

எனக்கு அலுப்பாகவும், துயரமாகவும் இருந்தது. பல நபர்களுடைய இடையூறுகளைக் கடந்துதான் புதியவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பது எனக்குப் புரிந்தது. 'ஆதித்தன் கனவு' படம் வெளியாகும் வ்வரை நான் 'சண்டமாருத'த்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு நாள் ஒரு பத்திரிக்கையில், அந்நாளைய திராவிட கழகப் பிரமுகராகவும், 'இளந்தாடி' என்ற பட்டப் பெயரோடு அழைக்கப்பட்டவராகவும் இருந்த நாவலர் நெடுஞ்செழியனின் கட்டுரையைப் படித்தேன். அதைத் திரும்பவும் பிரசுரிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. 'சண்டமாருத'த்தில் அதைப் பிரசுரிப்பதற்காக, மாடர்ன் தியேட்டர்ஸிற்குச் சொந்தமான கஜலெட்சுமி பிரஸ்ஸில் அதைக் கம்போஸிங்கிற்குக் கொடுத்தேன்.

கம்போஸிங் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் விநியோக இலாகாவிற்கும், 'சண்டமாருத'த்திற்கும் மாணேஜரான திரு. தாமோதரன், அச்சகத்திற்கு வந்து அதைப் பார்த்தார். அதைக் கம்போஸ் பண்ண வேண்டாம் என்று கம்போஸிடரிடம் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார்.

இந்தச் செய்தி என்னிடம் சொல்லப் பட்டதும் எனக்குக் கோபம் வந்தது. எவ்வளவு தரித்திர நிலையில் இருந்தாலும், என்னுடைய பொறுப்புகளில் யாராவது குறுக்கிட்டால் எனக்கு கோபம் வருவது வழக்கம். மாணேஜர் தாமோதரனோடு நான் சண்டையிட்டேன். கடைசிவரை அவர் அதைப் பிரசுரிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்.

இந்த வேலையை விட்டுவிட்டால், நாளை எங்கு போய் வேலை தேடுவது என்று தெரியாத நிலையிலேயே, நான் வேலையை ராஜினாமாச் செய்து கடிதம் எழுதினேன்.

நண்பர் சுலைமான் எவ்வளவோ தடுத்தார். நான் கடிதத்தைக் கொண்டு போய் முதலாளியின் மேஜைமீது வைத்து விட்டேன்.

காலையில் முதலாளி வந்ததும் படித்துப் பார்த்து விட்டு என்னைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார். நான் பயபக்தியோடு போய் நின்றேன். “இந்தா மேன்,” சண்டாமாருதம் பத்திரிக்கையை நிறுத்தி விடு; அதில் ஒரு பயனுமில்லை. நீ ரிகர்ஸல் ஹாலுக்குப் போய் கதை இலாகாவில் சேர்ந்துக் கொள் என்றார்.

நான் மகிழ்ச்சியோடு மறுநாளே பெட்டி படுக்கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ரிகர்ஸல் ஹாலுக்குப் போய் விட்டேன். அங்கு ஏற்கனவே இருந்த மூன்று பேரோடு, நானும் ஒருவனாக ஒரு அறையில் தங்கினேன். அப்போது 'மாயாவதி' என்ற படக்கதைக்கான விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

'மாயாவதி' மூலக்கதை, 'அபராஜிதா' என்ற தலைப்பில் இந்தியப் பின்னணியில், ஆங்கில ஆசிரியர் எப்.டபிள்யூ. பெயின் எழுதிய கதையாகும். கூடு விட்டுக் கூடு பாயும் கதை அது; அதற்கும் ஒரு புதுமையான திரைக் கதையை நான் எழுதிக் கொடுத்தேன்.

வழக்கம் போலவே அந்தத் திரைக்கதையும் குப்பைக் கூடைக்குப் போய் விட்டது! நான் கதைகளை விவாதிக்கும் முறையையும், அதற்காகச் சண்டை போடுவதையும் பார்த்த சுந்தரேசனும் வேணுவும் என்னை வேறு இலாகாவிற்கு அனுப்பிவிட முயற்சி செய்தார்கள்.

அப்பொழுது நான் தங்கி இருந்த அறைக்கு அடுத்த அறையில்தான் 'குரூப் டான்ஸ்', நாட்டியக்காரிகள் தங்குவார்கள். நான் அடிக்கடி அவர்களோடு போய் அளவளாவிக் கொண்டிருப்பேன். சாதாரணமாக மாடர்ன்

தியேட்டர்ஸில், யாராவது ஒருவர் ஒரு பெண்ணோடு அளவளாவுவதைப் பார்த்தால் அப்பொழுதே அனுப்பி விடுவார்கள். அதைச் சாக்காக வைத்துத் எம்.ஏ.வேணு, முதலாளியிடம் புகார் செய்தார். எப்பொழுதுமே இந்த மாதிரி வழக்குகளில், 'அவனை உடனடியாக அனுப்பிவிடு' என்று சொல்லுகிற முதலாளி எனக்கு மட்டும் புதிய தண்டனை அளித்தார். அதாவது, இரண்டு அறைகளுக்கும் நடுவிலுள்ள கதவைச் சக்கை வைத்து அடித்து நிரந்தரமாகவே மூடி விடும்படி உத்தரவிட்டார். என்னை அவர் அனுப்ப விரும்பவில்லை. இந்த முயற்சியில் தோல்வியுற்ற நபர்கள், வேறு முயற்சியில் இறங்கினார்கள்.

அப்போதெல்லாம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் படங்களுக்கு நான்தான் கவர்ச்சிகரமாக விளம்பரங்கள் எழுதிக்கொடுப்பேன். அது முதலாளிக்கு மிகவும் பிடிக்கும். ஆகவே என்னையே விளம்பர மாணேஜராகப் போடலாம் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். அது நல்ல வேலைதான். வருமானமுள்ள வேலைகூட. ஆனால், எழுத்துத் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்று விரும்பிய நான், அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. முதலாளியே நேரில் கூப்பிட்டு ஒப்புக்கொள்ளும்படி சொன்னார். நான் அவரிடம் நேரடியாக மறுப்பதற்குப் பயந்து சம்மதித்து விட்டேன்.

அன்று இரவு ஏரிக்கரையில் போய் உட்கார்ந்து வெகு நேரம் யோசித்தேன். எழுத்துத் துறையில் முன்னேறவில்லாமல் போய்விடும் என்ற பயம் எனக்கு அதிகரித்தது. மறுநாள் காலையில் மீண்டும் ஒரு ராஜினாமாக் கடிதம் எழுதினேன். அதைப் படித்த முதலாளிக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. "என்னடா இவன் அடிக்கடி ராஜினாமாக் கடிதம் எழுதுகிறான்; அவனைப் போகச் சொல்!" என்று கூறி விட்டார். ஏற்கனவே நான் அதிகப் பற்றாக வாங்கியிருந்த எழுநூறு ரூபாயையும் கழித்துக் கொண்டு, மேற்கொண்டு முன்னூறு ரூபாயும் கொடுக்கும்படி வேணுவிடம் கூறிவிட்டார்.

என்னைக் கணக்குத் தீர்ப்பதில் மிகுந்த அக்கறையாக இருந்த வேணு, அன்போடு என்னை அழைத்துப் பணத்தைக் கையில் கொடுத்தார். எவ்விதச் சலனாமுமின்றி அதை நான் வாங்கிக் கொண்டேன்.

அன்று மாலை சுமார் ஏழு மணி இருக்கும். ரிகர்ஸல் ஹாலின் வெளியே முதலாளி உட்கார்ந்திருந்தார். நான் பெட்டி படுக்கையைத் தூக்கிக் கொண்டு, அவர் கண்ணெதிரிலேயே குதிரை வண்டியில் ஏறப் போனேன். அவர் தயக்கத்தோடு, “இந்தா மேன்!” என்று கூப்பிட்டார்.

அவர் அருகில் சென்றேன். “அவ்வப் பொழுது வந்து எழுதி கொடுத்துவிட்டு, வேண்டியதை வாங்கிக் கொண்டு போ,” என்றார்.

என் கண்கள் கலங்கி விட்டன. என்னிடம் காட்டிய அளவு அன்பை அவர் வேறு யாரிடமும் காட்டியதில்லை. இனந்தொரியாத ஒருவகைப் பாசம் அவருக்கும் என் மீது உண்டு; எனக்கும் அவர் மீது உண்டு.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக, இன்று வரை மாடர்ன் தியேட்டர்ஸோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரே எழுத்தாளன் நான் தான்.

3 - டி. ஆர். சுந்தரம்

Tiruchengodu. Ramalinga. Sundaram (1907-1963) source: www.indolink.com

T.R.Sundaram was born in Tiruchengodu. He worked at Angel Films, then took it over and started the Modern Theaters Studio (1937) in Salem. He produced 98 films, including work by Duncan, C.V.Raman and T.R.Raghunath. He approached film making in a business like attitude, importing foreign technicians for his debut Sati Ahalya, made in two versions, one for Modern Theaters and one for Chandra Bharathi Cineton. He produced the first Malayalam sound film, Balan (1938) as well as the first color film in Tamil (Alibabavum Narpathu Thirudargalum) and in Malayalam, Kandan Bacha coat.

He worked in several genres, most notably the swashbuckling adventure movies of P.U.Chinnappa (Uthama Puthran adapting Duma's The Man in the Iron Mask), that later developed into the MGR filmic and political signature. He also made the war movie, Burma Rani. The world beauty Cleopatra took bath in donkey's milk in one of her films. In order

to create a similar scene in a tamil movie, Sundaram brought 1000 donkeys, milked them and took bath. In memory of him, the South Indian Chambers Complex is called 'Sundaram Avenue'.

டி.ஆர்.சுந்தரம் ஒரு தீர்க்கதரிசி; தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்டவராக இருந்திருக்க வேண்டும். அதையும்தவிர, தன்னம்பிக்கை, துணிச்சல். சினிமாவை, கலையையும் தாண்டி, ஒரு தொழிலாக, வர்த்தகமாக செய்யமுடியும் என்று உணர்ந்து, அதை செயலாற்றி இருக்கின்றார். பண முதலீடு, கதைக்கு ஒரு டிபார்ட்மெண்ட், விநியோகத்துக்கு ஒரு டிபார்ட்மெண்ட், விளம்பரத்துக்கு ஒன்று என்று, ஒரு மாபெரும் நிறுவனத்தை நிறுவி, அதனை திறம்பட மேனேஜ் செய்து இருந்திருக்கின்றார். மெட்ராஸ் பிரஸிடென்ஸியைப் பொருத்தவரை, டி. ஆர். சுந்தரம்தான் முன்னோடி மாதிரி தெரிகிறது. அவருக்கு ரோல் மாடல் எல்லாம் மேலை நாட்டினவர்களாக இருந்திருக்கலாம். தமிழ் திரையுலகம், இன்று மாபெரும் இண்டஸ்டிரியாக வளர்ந்து இருப்பதற்கு, டி.ஆர்.சுந்தரம் போன்ற சான்றோர்கள் அமைத்துக் கொடுத்த வலுவான அடித்தளம் என்பது உண்மையாகும்.

கண்ணதாசன், தான் பட்ட அனுபவங்களை, தனது மனதில் தோன்றிய எண்ணங்களை, புத்தக வடிவில் எழுதி வைத்தது, இன்று நமக்கு மிகவும் உதவுகிறது. கண்ணதாசன் வார்த்தைகள், எழுத்துக்கள், எண்ணங்கள், அனைத்தும் உண்மை; சத்தியம். அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் என்ற தலைப்புக்குப் பதிலாக, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை என்று வைத்திருக்கலாம். கண்ணதாசன், அரசியலில் தோல்வியடைந்தார் என்பதைவிட, அரசியல் - கண்ணதாசனிடம் தோற்றுவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கண்ணதாசன் காட்டிய அரசியல் வழியில் தமிழகம் சென்றிருக்குமேயானால் - ஒழுக்கச் செல்வம் செழித்து வளர்ந்திருக்கும். இன்று, உலகத்தில், அறிவுச் செல்வம், பொருட் செல்வம் பெருகி இருக்கின்றது. ஒழுக்கச் செல்வம் மட்டும் தேவையில்லை என்று ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த கட்டுரையின் நோக்கம், சிறப்பாக வளர்ந்துவரும் இண்டஸ்டிரியின், நிர்வாக அமைப்பை ஆராய்ந்து, அலசிப் பார்ப்பது. அந்த ஆராய்ச்சியின் மூலம், நிறை குறைகளை அறிந்து கொள்வது. அறிந்தபின், அந்த மாடலை, வழிமுறையை, பின்பற்றி, மற்ற நிர்வாக அமைப்புகளை எவ்வாறு மாற்றி அமைப்பதென்று பார்ப்பது.

நமது கண்ணெதிரிலேயே, சிறப்பாக வளர்ந்து வரும் இண்டஸ்டிரி - தமிழ் சினிமா. சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கு என்பதற்கு ஆதாரம் - ரகுமான்பாய், ஆஸ்கர் அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பது.

நமது மக்களாட்சி சிறப்பாக, நேர்மையாக செயலாற்றி இருந்திருந்தால், அரசியலிலும், தமிழகம் வளர்ந்திருக்கும். எம்.ஜி.ஆரோ., கருணாநிதியோ, ஜெயலலிதாவோ - உலக அளவில், நோபல் பரிசு அல்லது வேறு ஏதாவது அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கும். உலக அளவில், இந்தியாவுக்கு அங்கீகாரம் வாங்கிக் கொடுத்த ஒரே தலைவர் - மோகந்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி.

அதையும் தவிர, தமிழ் சினிமா - ஒளிவுமறைவில்லாமல் செயல்படுகிறது. அங்கு நடந்தவைகள், நடப்பவைகள், நடக்கப் போகின்றவைகள், அனைத்தையும், அனைவரும் அறியமுடிகிறது. சினிமாவைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, சுவராஸ்யமாகவும் இருக்கும். சிட்டி பேங் அல்லது டோயோட்டோ கார் கம்பெனியின் பிஸினஸ் மாடல் - போரடிச்சுடும். சொல்லப்படுகின்ற விசயம், சுவையாகவும் இருக்க வேண்டும்; அதே சமயத்தில், சரக்கு முக்கியமானதாவும் இருக்க வேண்டும்.

ஆக, அடித்தளம் அமைந்தாகி விட்டது. இந்த அடித்தளத்தில், சின்னச் சின்ன அடியெடுத்து வைத்து, நம்முன் உள்ள உண்மைகளை, அலசி ஆராய்ந்து, சரியான

வழிமுறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, மிகவும் அற்புதமான, அனைவரும் மகிழ்வோடு, பொறுப்புணர்வோடு, சுதந்திர உணர்வோடு ஈடுபடுகின்றமாதிரி, நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைப்போம்.

4 -

5 -

6 -

7 -

...கட்டுரை முழுமையடையவில்லை.